

Samsom

hoor ik dat graag van haar. Als de ingebrekestelling niet onoverkomelijk is, dan nemen wij die maar.

Mevrouw **Spies** (CDA): Ik heb geen drama's geschetst die zich kunnen voltrekken naar aanleiding van het amendement. Ik heb alleen gezegd dat ik de consequenties van het amendement wil kunnen overzien. De wetgeving is zorgvuldig tot stand gekomen en in overleg met brancheorganisaties en andere overheden tot stand gekomen. Een zo ingrijpend amendement eventjes in stemming brengen, is echt veel te kort door de bocht. Met die consequenties moet ook heel zorgvuldig worden omgegaan en die moeten dus in kaart worden gebracht. Het voorstel over de AMvB verandert naar mijn mening niets daaraan.

Mevrouw **Neppéus** (VVD): Ik wil ook eerst de brief van de minister zien. Daarna beraad ik mij verder.

De heer **Poppe** (SP): Ik maak twee opmerkingen. De eerste woorden van de heer Samsom in tweede termijn zijn lariekoek. Ik ben het wel met hem eens dat een amendement pas zin heeft als het wordt aangenomen. Als daar een brief voor nodig is, dan zullen wij dat zien. Het principe moet wel zijn dat de vervuiler betaalt, zonder uitzonderingen.

De heer **Madlener** (PVV): De Partij voor de Vrijheid kan niet anders dan eisen dat er een studie komt naar de gevolgen van dit mogelijk veel te verstrekkende amendement.

De heer **Samsom** (PvdA): Ik ben blij dat de Partij voor de Vrijheid alsnog overweegt om voor het amendement te stemmen na ontvangst van een eventuele brief. Over de inhoud verschillen wij vaak van mening, waarschijnlijk ook op dit punt, maar niet over de zorgvuldigheid. Ik sluit mij dus aan bij de oproep om een brief. Ik heb alleen aangegeven dat ik mij natuurlijk niet in de positie laat duwen dat er geen alternatief is dan het amendement intrekken. Dan handhaaf ik het amendement. Volgens mij komen wij hiermee in de richting van een oplossing. Laten wij het antwoord van de minister afwachten.

De heer **Madlener** (PVV): Voorzitter. Wij hebben een gedachteswisseling gehad over het al dan niet aansprakelijk zijn van de overheid of het bedrijf dat binnen een milieuvergunning handelt. Het stelsel van milieuvergunningen is in Nederland zeer verstrekkend en goed geregeld. Als onze overheid een bedrijf goedkeuring verleent om bepaalde activiteiten te verrichten, moet die overheid aansprakelijk zijn voor eventuele milieuschade. Dat is beter voor het bedrijfsleven, dat meer zekerheid krijgt, maar ook voor de eventuele slachtoffers die weten waar zij kunnen aankloppen. Ik denk dat de heer Samsom dit over het hoofd ziet. Hij gaf het voorbeeld van Bhopal in een verwegland; daar gaat het in dit geval echter niet om. Het zou beter zijn als de overheid haar verantwoordelijkheid erkent en de slachtoffers compenseert voor de geleden schade.

De heer **Samsom** (PvdA): Mijn voorbeelden BASF in Zwitserland en Seveso in Italië speelden zich niet af in bananenrepublieken.

De heer **Madlener** (PVV): De vervuiler kan een bv'tje zijn waarvan de verantwoordelijken met de noorderzon zijn vertrokken, waarna de slachtoffers met de schade zitten. Dit gebeurt dan als gevolg van een vergunning die door de overheid is verstrekt en op de inhoud is getoetst. Dit is een merkwaardige positie van de partij van de heer Samsom. Ik handhaaf gewoon mijn amendement en zie wel wat de Kamer ervan vindt.

Ook ik ben heel erg verbaasd dat de minister veel sympathie heeft voor het amendement van de heer Samsom. Daarmee geeft zij het politieke signaal af dat zij het een goed amendement vindt. De consequenties zijn mogelijk veel verstrekkender dan de Kamer en de minister zich nu realiseren. In mijn ogen was het een slip of the tongue van de minister. Ik vraag haar om een goed onderzoek naar de consequenties, anders kan mijn fractie het wetsvoorstel niet goedkeuren.

De vergadering wordt enkele minuten geschorst.

Minister **Cramer**: Voorzitter. Er is een voorstel gedaan om de activiteiten die onder de richtlijn vallen uit te breiden. Morgenochtend om 9.00 uur ligt er een brief met een toelichting op de consequenties van dit amendement. Ik zal dan ook reageren op het amendement. Waarom heb ik zo ruimhartig sympathie betoond? Dat heeft ermee te maken dat de consequenties van zeer beperkte omvang zijn. Dat zullen wij in de brief ook toelichten en uitleggen wat het betekent. Ik hoop dat het mogelijk is om toch nog voor de zomer over het amendement te stemmen. Het is mij bekend dat wij daar geen uitspraak over doen. Wij helpen de Kamer alleen om de besluitvorming te vergemakkelijken.

Er komt meer duidelijkheid over de coördinatie als wij de Kamer in het najaar de handreiking doen toekomen. Dat doen wij op het door mevrouw Spies gevraagde moment.

Ten slotte ga ik nog in op het kostenverhaal. Ik heb de heer Poppe gezegd dat ik naar de toekomst kijk en dat ik niet allerlei brieven wil schrijven en toelichtingen wil geven op kostenverhaalprocedures.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, de brief van de minister af te wachten en op basis daarvan te besluiten of er morgen alsnog kan worden gestemd.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 18.35 uur tot 19.30 uur geschorst.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 3 juli 2007 over **de overheveling WIA-onderwijsvoorzieningen**.

De **voorzitter**: Ik maak de leden erop attent dat er alleen gelegenheid is tot het indienen van moties. Het is niet de bedoeling hier verder een debat over te voeren.

Mevrouw **Kraneveldt-van der Veen** (PvdA): Voorzitter. Ik dien de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de veranderde bekostiging vanaf 2006 heeft geleid tot financiële problemen bij de REA-scholingsinstituten;

constaterende dat er geen duidelijke prognoses bestaan van de groei of afname van deelnemers – en hun specifieke kenmerken – die gebruikmaken van deze voorzieningen;

overwegende dat de groei of afname van deze groep deelnemers gevolgen zal hebben voor de bekostiging van deze instituten en het beleid als zodanig;

van mening dat deelnemers uit deze doelgroep, ongeacht het aantal, gebruik moeten kunnen maken van scholing en dat expertise ten aanzien van deze doelgroep beschikbaar moet blijven;

verzoekt de regering om:

- een meerjarige prognose op te stellen ten aanzien van de verwachte groei of afname van deze doelgroep en een beschrijving te geven van hun specifieke kenmerken;
- aan de hand van deze prognose inzichtelijk te maken in hoeverre de huidige (dan wel begrote) budgetten toereikend zijn om op een kwalitatief verantwoorde wijze scholing en expertise te kunnen blijven aanbieden;
- te komen tot een plan van aanpak om de continuering van goede scholing en het beschikbaar blijven van goede expertise te kunnen blijven garanderen;
- en de Kamer daarover voor de begrotingsbehandeling 2008 te informeren,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Kraneveldt-van der Veen, Biskop, Leijten, Blok en Bosma. Zij krijgt nr. 31 (29461).

Mevrouw **Leijten** (SP): Voorzitter. Ik dien twee moties in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat statuten gericht op scholing en begeleiding naar de arbeidsmarkt van jonggehandicapten in hun voortbestaan worden bedreigd;

constaterende dat zij gedwongen worden, te opereren op

een markt die geen markt is en aangewezen zijn op publieke middelen;

verzoekt de regering, de marktwerking in deze sector te stoppen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Leijten. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 32 (29461).

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat EEGA in de afgelopen 25 jaar veel expertise en infrastructuur heeft opgebouwd als het gaat om scholing en opvang van jongeren met een arbeidsgerelateerde handicap in het reguliere onderwijs;

constaterende dat EEGA per 1 januari 2008 geen financieringsbronnen meer heeft en als gevolg daarvan niet kan voortbestaan;

van mening dat EEGA een maatschappelijk belang dient, zeker voor de opleiding en begeleiding van jonggehandicapten;

verzoekt de regering, in de begroting voor 2008 3,5 mln. te bestemmen zodat EEGA kan blijven bestaan,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Leijten. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 33 (29461).

De heer **Biskop** (CDA): Voorzitter. Ik dien de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat er onduidelijkheid is en meningsverschillen bestaan tussen de departementen van SZW en van OCW over de verdeling van de beleidsverantwoordelijkheid voor de verstrekking van de (I)WIA-onderwijsvoorzieningen en de uitvoering daarvan;

constaterende dat de regering overweegt om de uitvoering van de (I)WIA-onderwijsvoorzieningen bij de gemeenten neer te leggen;

constaterende dat de huidige uitvoering door het UWV goed verloopt;

Biskop

van mening dat "verandering" van dat wat goed loopt, niet noodzakelijk dan wel nuttig is;

van mening dat een nieuwe verantwoordelijkheidsverdeling een continuering van de uitvoering door het UWV niet in de weg hoeft te staan;

spreekt uit dat de uitvoering door het UWV gehandhaafd wordt en spreekt uit dat de regering de onduidelijkheden ten aanzien van de verdeling van de beleidsverantwoordelijkheid voor de I(WIA)-onderwijsvoorzieningen tussen de ministeries op zeer korte termijn oplost en de Kamer daarover voor de begrotingsbehandeling 2008 informeert,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Biskop, Kraneveldt-van der Veen, Leijten en Blok. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 34 (29461).

□

Minister **Donner**: Voorzitter. Er zijn vier moties ingediend naar aanleiding van het algemeen overleg van gisteravond. Ik zal kort reageren op de moties over de REA-scholingsinstituten, over de IWIA-onderwijsvoorzieningen en over de marktwerking in de re-integratiesector.

In de motie over de REA-scholingsinstituten van mevrouw Kraneveldt wordt gevraagd om een zo goed mogelijke prognose te maken met betrekking tot de volumeontwikkeling. Ik ben gaarne bereid om daar in samenspraak met het UWV en het veld vorm aan te geven. Ik teken daarbij aan dat mijn ervaring in de aanloop naar mijn brief aan de Kamer van vorige week mij heeft geleerd dat voorspellingen met betrekking tot het volume in dit werkveld moeilijk zijn te geven. Dat komt omdat het om erg kleine aantallen gaat op het totaal. Ik wil de verwachtingen van de Kamer op dat terrein wat managen.

De volumeontwikkelingen vormen niet de enige factor die van invloed is op de beschikbare bedragen. De keuze voor marktwerking is mede gemaakt om efficiencyverbetering te realiseren en daar wil ik ook rekening mee houden. Een andere overweging is de budgettaire inpasbaarheid. Dit element ontbreekt in de motie, maar ik zal dat wel, naast de prognose, bij mijn afweging betrekken. Uiteraard vormen, zoals ook in de motie staat, de prognoses een van de factoren die bepalen wat de budgettaire voorzieningen zijn.

Het tweede verzoek in de motie betreft een verbinding tussen de prognose en een oordeel over kwalitatief verantwoorde uitvoering. Natuurlijk vormen kwaliteit en het borgen van expertise een belangrijk aandachtspunt bij het organiseren van dit veld. Dat geldt ook voor het plan van aanpak voor de continuering van de scholing en de expertise. Ik leg het verzoek van de Kamer zo uit dat de beide departementen in beleidsmatige zin verantwoordelijk zijn en dat de scholing in het kader van re-integratie en middelbaar beroepsonderwijs voor jongeren met een handicap in samenhang wordt aangeboden en financieel wordt gefaciliteerd. Wat dat betreft nemen beide bewindspersonen hun verantwoordelijkheid voor het domein. Met die kanttekeningen laat ik het oordeel over deze motie aan de Kamer over.

De tweede motie, die van de heer Biskop, begint met de constatering dat er sprake is van onduidelijkheid en meningsverschillen tussen de departementen van SZW en OCW. Ik moet ten stelligste ontkennen dat dit het geval is. Er is een beleid. Het gaat zelfs zo goed dat ik meende dat gisteravond ook in het algemeen overleg alle fracties constateerden dat het uitstekend liep op dit terrein. Dat was mede aanleiding voor de constatering dat het bij voorkeur zo moest blijven. Dat kan uiteraard nooit het enige argument zijn, want regeren is vooruitzien. Er moet dus wel worden gelet op wat er gaat gebeuren.

Bij de overheveling van de onderwijsvoorzieningen gelden de uitgangspunten van het inclusief beleid. Dat wil zeggen dat voorzieningen verbonden behoren te zijn met het domein waarbinnen zij worden gebruikt, in casu het onderwijs. Ik heb er goede nota van genomen dat de Kamer er niet van overtuigd is dat de uitvoering van de voorzieningen bij de gemeente neergelegd moet worden. Ik ben graag bereid om samen met de staatssecretaris van OCW een voorstel uit te werken om de uitvoering van de onderwijsvoorzieningen bij het UWV te continueren. Bij die uitwerking komen aan de orde de aard van de voorzieningen, het meerjarig financieel kader, de systematiek bij de uitgavenoverschrijdingen, het wettelijk kader, de uitvoeringsorganisatie en de daaraan verbonden kosten.

Op basis van de uitwerkingen zal ik samen met de staatssecretaris van OCW een nader voorstel aan de Kamer voorleggen, uiterlijk bij de behandeling van de begroting voor 2008. Uiteraard ligt de voorbereiding bij SZW en OCW samen. Het oordeel over deze motie wil ik eveneens graag aan de Kamer overlaten, nogmaals onder ontkenning van enig meningsverschil ter zake tussen de departementen. Dit laatste kan namelijk niet voorkomen, aangezien het kabinet met één mond spreekt en één in gedachten en handelen is.

De motie van mevrouw Leijten is van een wat andere aard. Daarin wordt geconstateerd dat de instituten, gericht op scholing en begeleiding naar de arbeidsmarkt voor jonggehandicapten, mede omdat zij gedwongen worden om te opereren op een markt die geen markt is, op publieke middelen zijn aangewezen. Om die reden wordt de regering verzocht, de marktwerking in deze sector te stoppen. Dit laatste is niet mogelijk, heel eenvoudig omdat wij hier door de wettelijke systematiek bij dienstverlening, als het om re-integratie gaat, mede door de uitgangspunten en door de internationale verplichtingen eraan gehouden zijn om op dit terrein ook eventuele toetreders toegang te verlenen. Een systeem van exclusiviteit, van monopolie, is daar dus niet mogelijk, tenzij wij een aantal drastische stappen zetten in het opzeggen van internationale verplichtingen.

Overigens wordt ook geconstateerd dat er wordt geopereerd op een markt die geen markt is. Dat moet ik tegenspreken. Op delen van die markt is namelijk wel degelijk sprake van marktwerking. Als er geen marktwerking zou zijn, zouden de instellingen eventueel monopolieprijzen kunnen vragen voor hun dienstverlening. Dat kan niet, omdat er immers wel degelijk toetreding mogelijk is. Zo de motie al aanvaard zou worden, zou dit inhouden dat wij de wet zouden moeten wijzigen en dat wij een aantal internationale verplichtingen zouden moeten opzeggen. Ik moet het aannemen van de motie daarom ten stelligste ontraden, tenzij wij enkele decennia – zo niet een halve eeuw – willen terug

Donner

stappen in de tijd. Dat zou geen vooruitstrevend beleid zijn.

Staatssecretaris **Van Bijsterveldt-Vliegenthart**:

Voorzitter. Er ligt nog een tweede motie van mevrouw Leijten over de financiering van EEGA. Ik moet het aannemen van deze motie ontraden. De Wet beroepsopderwijs en volwasseneducatie biedt geen mogelijkheden tot het financieren van speciaal onderwijs of een tweedelijnsinstituut als EEGA. Het is belangrijk dat wij financieren via het leerlinggebonden budget. Ik zal mij er oprecht voor inzetten om te proberen dit budget te verhogen en de gedwongen winkelnering bij de roc's af te schaffen om ruimte te geven aan het besteden van de budgetten van de REC's aan de REA-instituten, waarvan EEGA er een is.

Daarnaast zal ik met de MBO-raad specifiek bespreken of wij het product EEGA, dat zij de afgelopen jaren hebben ontwikkeld, onder de aandacht van de REC's in casu de WEC-Raad kunnen brengen. Ik acht het belangrijk dat wij het zo veel mogelijk in de benen houden. Als laatste wil ik in overleg met de roc's bezien of een aantal taken dat door hen wordt verricht met een soort onderaanbesteding aan de REA kan worden overgedragen. De wetgeving dient hiervoor na het overleg nog te worden aangepast. Dit zou mogelijk moeten kunnen zijn. Ik wil dit overleg aangaan. Ik begrijp de bedoeling van de motie heel goed. Ik probeer er invulling aan te geven. Qua effectuering moet ik de Kamer het aannemen van deze motie echter ontraden.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, morgen over de ingediende moties te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt enige ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:

- de brief van minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over de Participatietop (30108/29544, nr. 5).

De **voorzitter**: Ik wil met de woordvoerders een afspraak maken over het aantal interrupties. Ik heb begrepen dat mevrouw Verbeet dat bij andere debatten ook heeft gedaan. Ik meen dat dit debat over de uitkomsten van de Participatietop zich bij uitstek leent voor veel interrupties. Ik wil regelen dat de leden maximaal – ik benadruk het woord "maximaal", minder mag altijd – vier interrupties mogen plaatsen in de discussie met de collega's en opnieuw maximaal vier wanneer de minister en de staatssecretaris aan het woord zijn. Als dit aantal wordt gemaximeerd, zijn dat heel veel interrupties. Ik vraag de leden dan ook om zich zoveel mogelijk te beperken.

De beraadslaging wordt geopend.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Voorzitter. Aan de

Participatietop is natuurlijk al het een en ander voorafgegaan. 27 juni was uiteindelijk de dag waar wij allemaal vol verwachting naar uitgekeken hebben. Voor de fractie van GroenLinks had die Participatietop toch een teleurstellende uitkomst. Wij hebben harde en concrete doelstellingen, bijvoorbeeld voor groepen die het moeilijk hebben op de arbeidsmarkt, gemist en die missen wij nog steeds.

Bij het debat over de honderd dagen van het kabinet heeft de fractie van GroenLinks een prachtig stuk uitgebracht, dat heet Dit kabinet kan zoveel beter! Minister-president Balkenende zei dat wat wij stelden over de sociale samenhang, vooral over vrouwen, allochtonen en gedeeltelijk arbeidsgeschikten, heel interessant was. Hij zou er zeker wat mee gaan doen. Maar heeft minister Donner wel geluisterd naar de aanvoerder van het kabinet? Ik heb er in de hele Participatietop niets van teruggezien.

Het geheel zou kunnen worden samengevat, niet als een Participatietop, maar als een soort pr-top, met vage ambities. Het enige concrete dat er uit is gekomen, is de deal tussen de staatssecretaris en de VNG over 60.000 banen voor mensen in de bijstand. Ik vraag mij af of hij de echte minister van Sociale Zaken is, want verder is er weinig uit gekomen. Het kabinet kan daar toch niet tevreden over zijn?

Vanavond draait het natuurlijk ook om het hele gedoe rondom het ontslag. Voor de fractie van GroenLinks draait het om de werkzekerheid, voor de insiders en de outsiders op de arbeidsmarkt en voor de mensen die het moeilijk hebben op de arbeidsmarkt, die wij daar een plek moeten geven of laten houden.

Het ontslagrecht moet van de GroenLinksfractie eerlijker en rechtvaardiger worden, maar wat zien wij gebeuren? De leden van de coalitie zitten als het ware gevangen. Ze rollen niet alleen door de wandelgangen, maar ook op straat spelen zij hun spel. Twee partijen uit de coalitie zetten de hakken in het zand. Dat zijn de PvdA en de ChristenUnie. Het CDA houdt tot nu toe de kaken op elkaar. Wij zullen straks wel horen wat het vindt.

Wij vinden het voorstel waar minister Donner mee komt zeer teleurstellend. Hij laat na om het ijzer te smeden als het gloeiend heet is. Er zijn 1,1 miljoen vacatures en daar doet hij niets mee. Voor de fractie van GroenLinks zijn er geen taboes. Wij zijn op zoek naar oplossingen. Wat het ontslagrecht betreft, zijn wij niet de partij van de versoepeling, maar de partij waarvan het eerlijker, gelijkter en rechtvaardiger moet. Wij vinden dat de in- en de outsiders op de arbeidsmarkt en de ouderen, die nu misschien ontslag boven het hoofd hangt, een arbeidsgarantie moeten krijgen. Minister Donner kan toch niet menen dat deze mensen geholpen zijn met zakken geld als zij het vervolgens zelf maar moeten uitzoeken?

De adviesaanvraag aan de Stichting van de Arbeid is een beetje als een duveltje uit een doosje gekomen. Als dat duveltje wat te vertellen had, kon ik er nog mee leven, maar eigenlijk stelt het niks voor. Wij weten allemaal dat er iets moet gebeuren op de huidige arbeidsmarkt. Ik zou tegen mijn kameraden in en buiten de zaal willen zeggen: het is tijd voor nieuwe vormen en gedachten. Ook progressief Nederland zou zich dat moeten aantrekken, binnen en buiten de Kamer. Het is geen centenkwestie. Het is niet alleen een kwestie van aftoppen, wat op zichzelf wel bespreekbaar moet zijn. Het gaat om toekomstperspectief, maar dat zie ik absoluut